

Jan van Spronsen

Corrida de toros

Een nieuwe uitdaging

“Mijn schilderen en tekenen vallen samen”, zegt Jan van Spronsen, terwijl we een plek zoeken in de Pulchrituin, “daar ben ik langdurig mee bezig. Wat ik belangrijk vind in mijn werk is dat het schilderij een eenheid wordt op een plat vlak; dat er geen verschil is in voor- en achtergrond. Als ik zover ben dat alles op het doek staat, zet ik het weg. Later zie ik dan wel of een accent wat prominenter moet of het spanningsveld nog wat sterker. Een geschilderd landschap moet de weergave zijn van de emotie die de kunstenaar ondergaan heeft. Hij heeft het vermogen om die emotie middels verf op de beschouwer over te brengen.”

Van Spronsen heeft veel te vertellen. Op zijn eigen manier. Hij dwingt je alles in overweging te nemen, waardoor je interesse groeit. Het is niet alleen de voorstelling. Ook het kleurgebruik en de verfstreek zijn belangrijk. Dan zie je hoe de compositie is opgebouwd, hoe sterk die is. En ontdek je dat de schilderijen ondanks figuratieve vormen abstract zijn. Vergeet niet, alles is weloverwogen gedaan. “Een achtergrond of object zijn niet per ongeluk geschilderd. De vorm moet sterk zijn. Kleur en materiaal moeten een eenheid vormen. De verf daar naar toe te laten groeien kost veel

Matador

tijd. Voornamelijk schilder ik met olie, af en toe met acryl.”

Angstige ogen

Een week later kom ik op het atelier en zie: stierengevechten. ‘Corrida de toros’ heet dat. Mooie grote doeken. Van Spronsen ontdekte het Spaanse landschap al in 1958.

Jan: “En het eenvoudige leven, zo een en al traditie. Ik vond het zo heerlijk en mooi daar dat ik

steeds weer terugkeerde. Maakte steeds opnieuw schetsen en tekeningen, telkens weer. Nu heb ik een nieuwe uitdaging gevonden, een expressievere. Stierengevechten: het spel van leven en dood. Snelheid en brute kracht van de zwart glanzende stieren, soms met wijd open neusgaten en briesende bek. De angstige ogen op oneindig gericht waarin je de dood reeds ontwaart, is een zware opdracht voor een kunstenaar.”

Ook de elegante matadors met hun virtueuze bewegingen, ondanks de strak gespannen kleurrijke kleding en verschillende passen, onderworpen aan oude tradities zijn door Van Spronsen feilloos neergezet. Het spel, de hitte, het licht. Je voelt de spanning.

Jan van Spronsen weet het op de beschouwer over te brengen. Enkele portretten van matadors, sommige nogal beroemd, mogen niet onvermeld worden gelaten. Ondoorgrondelijk of met een superieur glimlachje kijken ze je aan: emotioneel. Jan: “Eerst dacht ik, ik zie wel wat er van komt. Maar tijdens mijn schilderen kreeg ik gaande weg vat op het thema. In hoeverre dat het geval is, is aan de beschouwer.”

Marianne Dommisse (tekst + foto)

Jan van Spronsen exposeert van 2 tot en met 24 maart in de Vierkante Zaal en de Kopzaal van Pulchri Studio.